



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Fer[ia]. v. post. do. iij. Quadra. Textus eua[n]ge. Lu. cap. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. v. post do. iii. Quadra.

mala sc̄a. In subdit (homicidia: adul-
teria: fornicationes: furta: falsa testimo-
nia: blasphemie. Hec sunt q̄ coinquant
hoiem) corā deo (Nō lotis aut̄ manibz
māducare nō coinquant hoiem) corā dō
sive spūaliter. In hac pre est documē-
tū q̄ diabolus nō est q̄ imitat in nos ma-
las cogitationes. i. malos p̄sensūs: q̄uis
possit inflāmare cōcupiscētā: et possit
malas rēp̄sentatiōes et appētiones im-
mittere. et hoc habes. j. ij. q. lxxx. de ma-
lo. q. iij. ar. iij. Hiero. Arguēdi s̄t ex hac
s̄ntia q̄ cogitatioes a diabolo imitti pu-
tant: et nō ex p̄p̄tia innasci volūtate. Di-
abolus adiutor esse et incētor malaz cog-
itationū p̄or: auctor esse nō p̄or. S̄t at̄
ip̄ in istis pos̄it leuē cogitationū n̄ra-
tum sc̄ntillā suis fomētis inflāmauerit:
nō debem⁹ opinari eū q̄q̄ occulta corū
disrimari: s̄or: auctor esse nō p̄or. S̄t at̄
bus extimare q̄d versemus inr̄insecus
Herb̄i gr̄a. S̄t pulcra mulierē nos cre-
bro viderit ispicere: itelligit cor ab ocu-
lis vulneratū. Hec ille.

Fe. v. post do. iij. Quadra.
Textus euāgē. Lu. cap. iij.

Surgens iesus de syna-
goga introiuit in domū
simonis. Socrus autē
simonis tenebat magnis
febris. Et rogauerūt illū p̄ ea.
Et stans sup̄ illā impauit febrī
et dimisit illaz. Et cōtinuo sur-
gens misrabat illis. Cū sol au-
tem occidisset oēs q̄ habebāt in-
firmos varijs languoribz duce-
bant illos ad eū. At ille singlis
man⁹ imponēs curabat eos. Ex-
ibant autē demonia a multis cla-
mantia et dicētia: qz tu es fili⁹
dei. Et increpās nō sinebat ea
loq̄: quia sciebāt ip̄m esse ch̄m.
Facta autē die: egressus ibat in
desertū locū: et turbe req̄rebāt
eū. Et venerunt vsqz ad ip̄m: et
detinebāt euz ne discederet ab

cis. Quibus ille ait. Quia et alijs
ciuitatibz oportet me euāgeliza-
re regnū dī: qz iō missus sū. Et
erat p̄dicās i synagogis galilee

Surgens iesus de sy-
nagoga etc. Luc. iij. in p̄sent
euāgēto tāgunt tria p̄c̄ta: q̄
sunt Sp̄c̄ialis liberatio: Un-
uersalis curatio: et Sp̄c̄ialis p̄replatio.
Quātū ad p̄mū rangit̄ sp̄c̄alis libe-
ratio quā fec̄ ch̄s circa socz simonis in
capharnaū: cū dī (Surgens iesus de sy-
nagoga) in q̄ mirāda fecerat. i. demoni
acū liberādo (introiuit i domū simonis)
fm̄ Ch̄y. vt recipet corp̄alē refectōez.
Et aut̄ pet̄t̄ esset de bethsaida. tñ vt dī
mgr̄ hist. potuit h̄re domū i capharnaū
rōne vxoris sue. (Socr⁹ aut̄ simo. tene.
mag. febrī. et roga. il. p̄ ea. Et stas sup̄
illā impauit febrī et dimi. illā). i. statim
Uñ sc̄q̄ (et p̄tinuo surgēs minillis.) et
in h̄ appuit mirac̄m. Et cū illa ist̄
mitas fuisset forte curabil̄ a natura: nō
tñ erat isto mō curabil̄ s̄z Ch̄y. et He-
ron. vt subito et foris surgeret. Iō mir-
rac̄m fuit h̄ q̄ ad faciēdi modū: nō q̄ ad
rē faciēdi. Uñ dī glo. q̄ sanitas q̄ dñi ce-
dit ip̄io tota s̄t redit̄. Esti obijciat: qz
Matt. viij. dī q̄ ceē in cui⁹ oclis ch̄s
expiit p̄mo vidit hoies q̄si arbores am-
bulātes: et postea itez ip̄os̄ manibz ce-
pit clare videre. r̄ndēt q̄dā q̄ dicit̄ hui⁹
glo. est vez solū aliq̄: s̄z nō vlt̄. Et inrē-
dūt vt mihi vt q̄ tūc ē p̄a glo. q̄n nō ap-
peret mirac̄z nisi sanitas subito redit̄:
vt i p̄posito de ista febre. sec⁹ i cecl̄ illū
natōe: qz siue stati siue n̄ stati fiat: ē mē-
rac̄iosa euidēt: cū nat̄a h̄ nō possit nec
subito nec maḡ tpe p̄ficere. Est at̄ i hac
pre documētū i sensu morali. Ista ei mu-
lier febricitās morali ē aia peccat̄r q̄
nō p̄t moueri ad b̄n̄ opādū: et h̄z palariū
ifectū ad gustādū dulcīa. i. dina q̄ ei vt
dent̄ amara. Hec v̄z dū ch̄s ip̄at febrī
. i. vocat a pctō stati surgere et misr̄are
ch̄o: aliōqn̄ ifirmitas faciet p̄fecū: et
de pctō cader̄ in pctm̄. P̄rio qz pctm̄ est
pōderosum. Secdo: qz pctō: excecatus
r ij

est vt' alit Samson pdit' capillis. i. gra
 z pcurib' in qbus erat sua fortitudo: et
 pnter l'gar' huc illucq' detrah' illudē
 dus. Et scio: q' p'ca s' cōnera. q' auari/
 cia trahit ad rapinā. gula ad luxuriā. z
 sic de alijs. Est et in h' q' dicunt aliq' ro/
 gasse p' ista documētū morale: vt pctō/
 res adhibeāt iustos p' se rogātes: q' spī
 de p'gruo merent alicui pctōri ventā in
 scdū z iperrāt. Htero. sup' Datt. Dō
 saluatoz rogat' modo vltro curat egro/
 tos: oñdens se p' pctōz q'q' passioēs sup'
 pctō sepe anuere fidelitū: z ea q' spī mi/
 nime in se itelligūt: vel itelligēda dare
 vel nō itellecra dimittere. Hec ille. Et
 v' inuere q' ista m'ler excessuz mētis ac/
 frenesim ab ifirmitate pateret.

Quātū ad sedz tāgūt vlls curatio in
 firmoz: cū dr. (Cū sol aut occidit' oēs
 q' hēbant ifirmos varijs lāguozib': du/
 cebat illos ad eū) Sz q're expectauerit
 solis occasum: Ad h' dr' Digen. q' h' iō
 fuit: q' p'cedebant in die: vel q' tme/
 bant p'phariseos. v' q' de die intēti erāt
 circa alta. vel q' putabāt q' cū esset sab/
 batū sanare ifirmos eēt illictū: m'lt' r'nt'
 acta die. Et hāc vltimā rōnē assiēt etiā
 Theo. addēs q' in h' appet turbaz de/
 uotio: q' ab incōmoditate r'p'is nō repel/
 lebant. Imo dr' b. Dar. q' tota ciuitas
 erat cōgregata ad ostiū. (Et ille singu/
 lis man' imponēs curabat oīs.) brūs
 Dar. dr' q' curauit mltos: nō q'si velit
 dicere q' aliq's nō curauit: sz q' curauit
 oēs in vitate: vt dr' Lucas: cū tñ essent
 mlti: vt dr' Dar. Hic notat Gor. infa/
 niā iudeoz: q' et si nolebāt chīm h'ie vt
 deū: debuissent tñ eū sustinere vt medū
 eū sanantē oēm ifirmitatē. Appet etiā
 negligētia nra: q' illi erant mag' soliti
 ducere ad iesum suos ifirmos in corpe:
 q' nos ifirmos nros in mēte. Imo aliq' a
 chīo p'uis p' illijs retrahūt: vtpote sua/
 dedo ne q's irret religioz z hmōi. Illud
 Prouer. iij. Noli p'hibere bñfacere illū
 q' p't. Appet etiā p'rus manuū chīi q' ex
 suo tactu oēs morbiū curaret. Pro q' no/
 ra q' man' chīi appet p'ruosissima. Pri/
 mo in morboz curatiōe vt dictū ē. Se/
 cūdo: q' ex sua p'ussioē obstupescere p'

phētā fec. Zach. xlij. Que s' plage iste/
 in medio manuū tuaz: Et scio: q' ille
 man' ex sup'pōne mortuos suscitabāt.
 Datt. lx. Filia mea mō defūcta est: sz
 ye. ipo. ma. zc. Et q'ro: q' p' eas Perz
 app'henfuz eripuit chīs de naufragio.
 Datt. xlij. Et q'nto: q' tactu manuū
 auriculā abscisaz restituit suo pōrtificē.
 Lu. xxij. Et sexto: quia ex suaz manuū
 crucifixioē diaboli p'strauit. Job. xxvj
 Obstetricare manu' e' educ' est colu/
 ber tortuos'. s. de cordib' fidelitū. Et se/
 prio: q' ex palpatōe vel inspectōe Tho/
 mā incredulū credere fecerit. Jo. xx. nec
 mirū: q' erāt organū dītar'. (Erbat at
 demōia a mlt') ad ipertū chīi: q' ex sua
 p'sona impabat eis. Uñ z b. Dar. dicit:
 q' mirabāt dicētes: q' in p'rate spīritib'
 imūdis impat: z obediūt ei (clamātia
 z dicētia: q' tu es fili' dei) Hec tñ ista
 p'fessio fidi a diabolo v' p' illis erat dō/
 gta: q' nec p'p' dei amorē scā: sz aliq' ma/
 lo sine: puta timore maioris pene: v' vt
 chīm p' inanē glām eleuaret/ si posset.
 Sic aut' dr' Be. diabol' vidēs chīm te/
 lunio fatigatū: v'z boiem intellexit. sz
 q' rēratō nō p'ualuit: v' rū dei fili' esset
 dubitabat. Hūc aut' p' sig' potentia v'
 itellerit/ v' port' suspicāt' est eē filiū dī
 Nō q' iō iudeis euz crucifigere p'suasit:
 q' chīm siue dei filiū nō eē putauit: sed
 q' se morte illi' nō p'uidit esse dānandū
 De h' em' mysterio dr' ap's: q' nō p'ncip'
 pū hui' secl' cogit: Si em' coguissent/
 nunq' dñm glie crucifixissent. Hec ille
 Qui nō audet asserere diabolū coguif/
 se chīi detratē: sz mag' declinat ad h' vt
 suspicādo d'abol' loqret. Igit' em' scīm
 Tho. v'itas est q' diabol' ista dicebat p'
 p'ieturas vel tēratue. V' r' nō cog'
 uit certe q' esset dei fili' p' naturā v'q'
 ad chīi passionē. Scitū aut' eū eē chīm
 vt dr' h' brūs Lucas. Dic' aut' Nicol. de
 Ly. sup' isto passu Dar. j. q' diabolus
 nunq' coguit eum esse filiū dei v'q' ad
 mortē. z tñ idē tenet q' a p'ncipio p'har/
 sei hoc cognouit contra scīm Tho. est
 mirabile q' isti melius a p'ncipio cogno/
 uerunt illū q' magister eoz: z pater dia/
 bolus in tota v'ra eius. Glide de h' do p'

Feria. v. post do. iii. quadra.

minica pma i qdragefima. Et lz Beda
videat dicere q i passioe cogit e u esse
deu: n h n o dr: s: pba et? scare videt q
erat ppter. Et de facto i passioe videt
ordine et? z patiaz chri et scros patres
exultates in limbo: voluit ea impedire:
vt mgi hist. testat: qz scz magz declina/
bar ad hac pre q de? esset: vl qz erat p/
plexus z ptez securiore eligere volebat.
Strari po egressa aia illa scra d co: pe p
gineo atqz dcfico: cogit eu diabolus.
(Et increpas no sinebat ea loq: qz scle/
bant eu esse chm) Chryf. No em dece/
bat chri mystertm lingua feda publicari.
Hec ille. Uel fm Theo. qz nolebat ac/
cendere inuidia iudeoz ex h q ab omib/
laudaret. Un z fm Beda etia ipl apli
pctipunt rertcere de illo qn eu viderut
in trassfiguratioe glisuz: ne diuia mate/
stare publicata passio differret. Sz p
rone Chryf. arguit: qz Dar. ix. noluit
q phiberet esecio demonu et q no erat
ei? discipul? Un Phil. j. Siue p occa/
sione siue p pitate annuicet chis: in hoc
gaudeo z gaudebo. Ad h die Boira: q
ista pcedit de eo q errat i via: sed no in
doctrina. Sed p: qz etia ista demonia
no errabar i doctrina: s: dicebat pitate
Ad h die ipe q ideo istis phibuit Prio
ne pitate falsitate imiseret. z Secdo ne
pbis eoz daret auctoritate si ea loqui p/
mitteret. Et Tertio vt istrueret no ap/
petere ab alio laudari. Un post ista mi/
racula facta recessit de loco in q ea fece/
rat. Hec ex illo q videt velle dicere q n
est sile de hoie: cui? no est priu velle sp/
inducere ad falsitate et cu vez dr: z d di/
abolo q sic sp intendit. io copescit vnus
ve loquat: etia si i doctrina no errer: et
no relinquit. Et sic p: qz qnqz rones
demonia ista copescit chis. Est aut in
hac pre i sensu morali documtu: q va/
ria snt pctoz genera diuersam extgertia
medicna: sic snt diuersi corpales lagnos/
res. Est em qda febris qridiana signifi/
cans gula: q qtidie hoiez inuadit. Que
po dr: effimera ab effimero pisce q eode
die nascit z morit: z significat subitum
tre moru: q debet finiri ante solis occa/
sum. Queda etia est erraticca. q accidit

hois incertz. z sciat inuidia que recedit
quando aliqs vituperat: sed qtiens aus/
dit laudatios: tortiens innouant acces/
siones. Queda etia dr tertiana: qua lab/
borat pnti z pessi: sed sacrificare non
volentes. Queda etia dicit continua: q
laborat auari z maxime vsurarij q spob/
liant paupere pntue nocte z die: etia in
dieb festis: qz sp currit interesse. Que/
da est etia quartana significas supbia:
q quattuor species habet: vel significat
peccatu ex psuetudine: vt pma dies sic
suggestio. scda psensus. tertia opus. qz
ra psuetudo. Ita difficult curat. Que/
da etia est ethica q fundat et radicaf in
mebris z naturalē hūditate psunt: et
significat tristitia illa de q dr: h. Lox.
vi. Seculi tristitia morte opat. Aliud
etia est morale documtu: vt nūq cre/
damus diabolo etia si vca loquat: qui
semp ad decipiendū loquit. Et ad hoc
significandū chis eum tacere iubebat.

Quantū ad tertū tangit spūal pte
platio: cum dr: (Facta aut pie egressus)
extra frequentia ppli (ibar i desertū locū)
ad orādū: sic dr brūs Dar: z etia vt
dr Chry. qz oportebat post miracula fa/
cta eū aliqñ absentari: qz matorā purā
vt ait: miracula post absentia operantz.
(Et turbe reqrebant eū) Ecce in qnta
erat veneratioe: qz multitudo exibat ad
eū i desertū: etia nescēdo vbi esset: s: re/
qrendo (Et venerūt vsqz ad ipm) Cono/
tra: qz dr Dar: q apli snt q venerūt
vsqz ad illū: z dixerūt: qz oēs querūt te.
Ad h die Grec? q post aplos etia ppli
puenerūt ad illū: aplos seqndo vestigia:
(z detinebāt eū) qntū in se erat (ne disce/
deret ab eis) z h quia attrahabant dulo/
cedine aspect? z pboz eius z miracloz
glia. Isti aut vt ait Chryf. neqz scribe/
neqz phartset erāt. quia illi in miracloz
eius scandalizabant. (Quibz ille ait: qz
z alijs ciuitatibz oportet me euāgeliza/
re) Id est pdicare (regni dei). i. euāgelizā/
siue annūciatione regni dei (quia iō miss/
sus sum) Beat? Dar? dicit: quia ad
hoc veni: sed vtrūqz vez est. Non enim
repugnat aliqñ mtrcl ab alio z ipm ve/
nire cōsentiendo missioni. Imo dico q

Feria. VI. post do. III. Quadra.

stus. Exierunt de citate et uenie-
bant ad eum. Interea rogabant eum
discipuli dicentes. Rabbi: manduca-
ca: Ille autem dixit eis. Ego cibum
habeo manducare: quem uos non
scitis. Dicebant ergo discipuli ad inui-
cem. Nunquid aliquis attulit ei man-
ducare? Dicit eis Iesus. Neque cibus
est ut faciam uoluntatem eius qui mi-
sit me: ut perficiam opus eius. Nonne
uos dicitis quod adhuc quatuor menses
sunt et messis uenit? Ecce dico uobis.
Leuare oculos uros et uidete regiones:
quoniam albe sunt iam ad messes.
Et qui metit mercedem accipit: et congregat fructum in uitam
eternam: ut et qui seminat similiter
gaudeat et qui metit. In hoc enim est
verbum: quod alius est qui seminat: et
alius est qui metit. Ego misi uos
metere quod uos non laborastis.
Alii laborauerunt: et uos in laboribus
eorum introistis. Ex citate autem
illa multi crediderunt in eum samaritanorum
propter uerbum mulieris testimonium
prohibentis: quod dixit mihi omnia quecumque feci. Cum uenisset
ergo ad illud samaritanum: rogauerunt
eum ut ibi maneret: et mansit ibi
duos dies. Et multi populi crediderunt
propter sermonem eius. Et mulier dicebat
quod iam non propter tuam loquelam credimus.
Ipsi enim audiuimus et scimus: quod hic
est uere saluator mundi.

Uenit Iesus in ciuitate
samaritanorum. Jo. 4. In
presenti euangelio tangunt tria
puncta: quod sunt. Primum cognitio
Dubium positio: et Populi illuminatio.
Quatuor ad primum tangit quod mulier sa-
maritana christum agnouit esse prophetam: cum
dicit (Uenit Iesus) non ex principali in-
tentione. sed quod uolens a iudea declinare

propter phariseorum inuidiam: et ire in galileam
oprebat eum ut dicitur b. Jo. 4. transire per mediam
samaritaniam. id est per mediam regionem ciuitatis: que
olim samaria: tunc autem sebastia dicebatur.
Ubi et s. Theobaldus dicit euangelista plus dixit
fuisse: oprebat eum transire per mediam samari-
tam: ut ostenderet quod non exposito: sed ex ne-
cessitate illuc iuit: et postea non uideret con-
trarium sibi per dicitur Mat. 23. In uia galilee
ne abire. (in ciuitate samarie) id est regio-
nis sic dicitur a samaria citate (que dicitur sic-
char) corrupto uocabulo: ut dicit magister hystoriarum
et in lingua samaritanorum. Nam in lingua
guam hebraicam dicebatur sicchem. et est in
Christi. et s. Theobaldus locum in quo symeon et Le-
ui fecerunt uindictam per Dina sororem suam
ui oppressa. ut dicitur Gen. xxxv. Hanc ciuitatem
dicitur s. Theobaldus desertam factam ab ipso filio
isac: dedit ipse isac ioseph extra
fratres suos. Et hoc est quod subditur (Iuxta primum
dicitur quod dedit isac ioseph filio suo) nota
ta ut dicitur s. Theobaldus. quod ista citas non fuit illud
primum dicitur: sed fuit iuxta illud primum dicitur. id est agrum: sicut
dicitur Theobaldus. uel uillam in Christi. Et reue-
ra sunt idem ager seu uilla. id est ager habita-
tus et primum dicitur aliquando. quod tunc uilla seu ager
sumit rationem primum dicitur quoniam pro alijs bonis datur:
sue ut uulgo dicitur ante primum dicitur. Pro hoc nota
quod Iacob ueniens de mesopotamia emisit
agerum ab Emon puncte citatis sicchem
ut habet Gen. xxxv. sed propter rapinam Di-
ne filie sue fuerunt habitatores citatis: oc-
cisi a filiis iacob. et sic citas cessit in posses-
sionem eius. Utrumque ergo agrum. id est ciuitatem
et dedit ioseph filio suo ante seu proter
uel ultra primum dicitur suam. De primum dicitur h. de ci-
uitate s. Gen. xlvij. (Erat autem ibi fons
iacob) id est puteus in Aug. Dis enim puteus
fons est: non est primum dicitur nisi sit in profundo terre.
Sic autem testatur magister hystoriarum. Quidam dicunt
hunc locum esse in quo scilicet in anno regni sol
directe descendit in puteum. Sed hoc est im-
possibile: quod extra tropicum est. id est in querto
climare in quo est Hierusalem. Sed que euangelista
facit mentionem de istis: Ad hoc
dicit Theobaldus. quod est primum dicitur: ut non mireris
quoniam infra multum dicitur: Patet enim Iacob de-
dit nobis hunc fontem. Secundo: ut intelligas
iudeos per infidelitatem perdidisse quod pa-
triarche per fide acquserunt. et Tertio
r ij

filii dei septem missis: ut dicitur in ferta quanta post prima dominica quadragesime (et erat predicans) assidue et feruenter (synagogis galilee) In hac parte huius predicato: morale documentum: ut post sermones suos ad deserentem preplationis secedat: ut hauriat a deo quod spargat populo. Ps. Dominus dabit vobis euangelizantibus. Vbi autem nunquam bona loquunt nisi in ambone: rota die vacantes nugis aut leuitatibus: et consequenter non hauriunt preplando quod docent: sed legendo: et sequenter docent insipide: quia illa verba non ventur a corde sed a codice.

Feria sexta post dominicam tertiam Quadragesime.

Textus euange. Joan. ca. iiii.

Enit Jesus in ciuitate samarie que dicitur Sychar: iuxta predium quod dedit Jacob Joseph filio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem. Hora autem erat quasi sexta: venit mulier de samaria haurire aquas. Dicit ei Jesus. Da mihi bibere. Discipuli autem eius abierant in ciuitatem ut ciuitas emerent. Dicit ergo ei mulier illa samaritana. Quomodo tu iudens cum sis: bibere a me potes que sum mulier samaritana: non enim conuertunt iudei samaritanis. Respondit Jesus et dixit ei. Si scires donum dei et quis est qui dicit tibi: da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo: et dedisset tibi aquam viuam. Dicit ei mulier. Domine neque in quo haurias habes et puteus altus est. Vnde ergo habes aquam viuam? Nunquid tu maior es patre nostro Jacob qui dedit nobis puteum hunc: et ipse ex eo bibit et filij eius et pecora eius? Respondit Jesus: et dixit ei. Dis

quod biberit ex aqua hac sitiet itez. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in eternum. Sed aqua quam ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Dicit ad eam mulier. Domine: da mihi hanc aquam: ut non sitiam: neque veniam huc haurire. Dicit ei Jesus. Vade voca vium tuum: et veni huc. Respondit mulier et dixit. Non habeo vium. Dicit ei Jesus. Vnde dixisti: quia non habeo vium. Quinque enim viros habuisti: et hunc quem habes non est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Domine video quia propheta es tu. Patres nostri in more hoc adorauerunt: et vos dicitis quia hierosolymis est locus ubi adorare oportet. Dicit ei Jesus. Mulier crede mihi quia venit hora quando neque in monte hoc neque in hierosolymis adorabitur pater. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus quia salus ex iudeis est. Sed venit hora et nunc est: quando veri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Nam et pater tales quos et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quia messias venit qui dicitur christus. Tu ergo venerit ille nobis annunciabit omnia. Dicit ei Jesus. Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius: et mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: quid quiris: aut quid loqueris cum ea. Reliquit ergo hydria suam mulier et abiit in ciuitatem et dicit illis hominibus. Venite et videte hominem qui dicit mihi omnia quecumque feci. Nunquid ipse est christus?